Broj:S1 3 U 037016 20 U
Sarajevo, 04.06.2021.godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja Lala i Laćo d.o.o. Bijeljina ulica 1. maja broj 14., koga zastupa punomoćnik Grozda Đukić, advokat iz Bijeljine ulica 1.maja broj 3., protiv rješenja broj: JN2-01-07.1-1977-10/20 od 10.09.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi Sarajevo ulica Dubrovačka broj 6., u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.06.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: JN2-01-07.1-1977-10/20 od 10.09.2020. godine u pobijanom dijelu odluke o troškovima postupka (stava III.), se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 850,00 KM, u roku od 15 dana računajući od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem broj kao u uvodu ove presude, usvojena je žalba (stav I), te je poništen akt ugovornog organa Služba za zajedničke poslove Institucija Bosne i Hercegovine, Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: JN01-16-11-39-26/20. od 17.07.2020. godine, odlučeno je da se predmet se vraća ugovornom organu na ponovi postupak (stav II).
Također odlučeno je da ugovorni organ Služba za zajedničke poslove Institucija Bosne i Hercegovine, obavezuje se da ponuđaču "Lala i Laćo" d.o.o. Bijeljina zastupanom od strane punomoćnika Grozde Đukić, advokat iz Bijeljine, nadoknadi troškove postupka u iznosu od 450,00 KM, u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja (stav III).
Usvojen je zahtjev žalioca "Lala i Lačo d.o.o. Bijeljina zastupan od strane punomoćnika Grozda Đukić, advokat iz Bijeljine za povrat sredstva uplaćenih na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM (stav IV).

Protiv osporenog rješenja i to odluke o troškovima upravnog postupka (stava III dispozitiva rješenje) tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, te nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi navodi da obzirom na to da je tužitelj žalbom potraživao troškove za sastav žalbe prema Tarifi 3. i 12. Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS" br. 68/05 u daljem tekstu AT) u visini od 562,50 KM, to tužitelj nezadovoljan stavom tuženog, pobija rješenje u stavu III dispozitiva. Ukazuje da je u obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je tužiocu na ime angažovanja stručne pomoći, dodijelio troškove postupka u iznosu od 450,00 KM, što prema stavu tuženog predstavlja iznos u skladu sa odredbama Tarifnog broja 3. AT i to 150 bodova uvećanih za 50%, što ukupno iznosi 225 bodova. Stoga smatra da je tuženi pogrešno primijenio Advokatsku tarifu, odnosno nezakonito odbio tužiočev zahtjev po tarifi broj 12. AT. Tužitelj ističe da je tar. br. 12. određena paušalna nagrada za rad advokata prema kojem advokatu pripada paušalna nagrada u iznosu od 25% od iznosa nagrade određene ovom Tarifom za radnju u postupku za koju su sporedne radnje obavljene za sve sporedne radnje obavljene u svim postupcima (prikupljanje informacija, preglede spisa, predaja podnesaka sudu i pošti i sl. radnje.), za koje radnje mu pripada posebna nagrada prema ovoj Tarifi. Iz razloga što je sa takvim zahtjevom za naknadu troškova odbijen, tužitelj predlaže da ovaj Sud donese presudu kojom poništiti osporeno rješenje u stavu III dispozitiva i predmet vratiti tuženom na ponovo rješavanje, potražujući i troškove spora na ima sastava tužbe u iznosu od 750,00 KM, a u skladu sa Tarifnim brojem 3. i 12. AT.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženju osporenog rješenja kao i zaključka od 17.09.2020. godine kojim je ispravljeno obrazloženje rješenje, proizilazila u pogledu odluke o troškovima upravnog postupka (stava III dispozitiva osporenog rješenja) se navodi da u skladu sa odredbama Tarifnog broja 3. i 12 AT, u konkretnom slučaju pristupio odlučivanju o troškovima ovog postupka, smatrajući da u treba primijeniti tarife u neprocjenjivim predmetima (ovakav stav je izražen i u presudi Suda Bosne i Hercegovine broj : S1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine). U skladu sa navedenim tarifnim brojem za sastavljanje podnesaka u upravnom postupku tuženi nalazi da tužitelju pripada 150 bodova uvećanih za 50 % što ukupno iznosi 225 bodova. Kako u skladu, vrijednost boda iznosi 2.00 KM, to tužitelju kao žaliocu pripada naknada u iznosu od 450,00 KM, što ukupno iznosi 450,00 KM. Shodno navedenom, u preostalom dijelu, predmetni zahtjev je odbijen.

Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluke je dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Ovaj sud prije svega napominje da iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj u upravnom postupku na ime sastava žalbe 27.07.2020. godine (zaprimljene dana 29.07.202. godine) nesporno opredijelio svoj zahtjev za naknadom troškova upravnog postupka, potražujući naknadu na ime sastava žalbe u ukupnom iznosu od

562,50 KM, u skladu sa tarifnim brojem 3. i 12. AT, gdje je shodno dispozitivu osporenog rješenja (stav III) i naprijed navedenom obrazloženju istog tužitelj odbijen u pogledu paušalne nagrade iz člana 12. AT.

Stoga osnovano tužitelj ukazuje da osporeno rješenje nije zakonito u dijelu gdje je tuženi odbijen sa troškovnikom za potraživane troškove paušalne nagrade od 25%. Istim tarifnim brojem propisano je da advokatu pripada paušalna nagrada u iznosu od 25% od iznosa nagrade određene ovom Tarifom za radnju u postupku za koju su sporedne radnje obavljene za sve sporedne radnje obavljene u svim postupcima (prikupljanje informacija, preglede spisa, predaja podnesaka sudu i pošti i sl. radnje.), za koje radnje mu pripada posebna nagrada prema ovoj Tarifi. Istom odredbom nije propisano da je obaveza dokazati da su takve radnje preduzete, već se isti troškovi dosuđuju po prirodi stvari podrazumijeva da su te radnje i preduzete, s obzirom da je punomoćnik tužitelja sačinjavao žalbu u ime i račun tužitelja. Kako osporeno rješenje ne sadrži konkretne razloge, zbog kojih je tuženi odbijen sa zahtjevom da mu se dosudi paušalna nagrada shodno članu 12. AT, to je i ovaj Sud onemogućen u ispitivanju zakonitosti i pravilnosti osporenog rješenja.

U pogledu zahtjeva tužitelja za naknadu troškova ovoga upravnog spora, ovaj Sud nalazi da tužitelji pripadaju, shodno opredjeljenom troškovniku, troškovi na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznos od 750,00 KM jer se radi o neprocjenjivom predmetu po Advokatskoj tarifi RS („Službeni glasnik RS", broj 68/05), a prema Tarifnom broju 3. Troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM (300 bodova x 2,00 KM) uvećano za iznos paušala pod 25%, što iznosi 150,00 KM. Na isti iznos se ima dodati i iznos takse ne tužbu u od 100,00 KM, prema članu 22. Tarifnog broja 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/03). Kako je sud poništio konačni upravni akt, to je tuženi dužan naknaditi tužitelju troškove sudskog postupka iz kojih razloga je Sud i donio odluku kao u dispozitivu presude.

Iz svega izloženog ovaj sud je primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude. U ponovnom postupku tuženi organ će postupiti po navedenim uputama Suda i pravilnom primjenom materijalnog prava, donijeti zakonitu odluku, za koju će dati jasne i logične razloge.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo